Lietas Nr. C29669411
Lietas arhīva Nr. C-0312-15/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 3.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese I.Rubina
ar tiesas sēdes sekretāri D.Ašmani, tulku O.Ušicki,
piedaloties prasītājai /pers. C/, atbildētājas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotam pārstāvim zvērinātam advokātam Artim Vidžupam un DzĪB /Nosaukums B/ pilnvarotam pārstāvim /pers. D/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. C/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu (turpmāk – SIA) /Nosaukums A/ un dzīvokļu īpašnieku biedrību (turpmāk – DzĪB) /Nosaukums B/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2011.gada 2.maijā (ar prasības papildinājumiem un grozījumiem 2014.gada 7.aprīlī) /pers. C/ cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ par zaudējumu piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētājiem zaudējumus 1435,59 EUR, ekspertīzes izmaksas 179,59 EUR, morālā kaitējuma atlīdzību 426,86 EUR un tiesāšanās izdevumus 224,22 EUR.

Prasības pieteikumā un tā papildinājumos un grozījumos norādīti tālākminētie argumenti.

Prasītāja ir īpašniece dzīvokļa īpašumam Nr./numurs/, /adrese/.

Starp prasītāju un atbildētāju SIA /Nosaukums A/ 2005.gada 5.oktobrī noslēgts Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums.

2007.gada 16.aprīlī starp SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ noslēgts nekustamā īpašuma apsaimniekošanas līgums.

Tādējādi apsaimniekošanas darbus nekustamajā īpašumā /adrese/, abi apsaimniekotāji veic kopā: SIA /Nosaukums A/ ir atbildīga par darbu izpildi, savukārt DzĪB /Nosaukums B/ atbildīga par darbu saskaņošanu.

2011.gada 11.janvārī, veicot prasītājas īpašuma apsekošanu, eksperts konstatējis, ka sniega kušanas rezultātā caur mājas jumta konstrukcijām ir notikusi prasītājai piederošā dzīvokļa appludināšana. Eksperts konstatējis, ka sāls nogulsnējumu forma un raksturs griestu un sienu virsmā norāda paaugstināta mitruma ilgstošu iedarbību laika posmā, kas nav mazāks par gadu.

2011.gada 28.februārī prasītāja nosūtījusi SIA /Nosaukums A/ brīdinājumu, piedāvājot atbildētājai segt remonta izmaksas, eksperta atzinuma izmaksas un juridiskās izmaksas dokumentu sagatavošanā, uz kuru 2011.gada 1.martā saņēmusi atbildi, kurā norādīts, ka sniegs un ledus ziemas laikā uz mājas karnīzes, kurai bojāta hidroizolācija un skārds ir neparedzēts dabiskās ietekmes rezultāts, kura dēļ ir radušies bojājumi un apsaimniekotājs nenes par to atbildību.

Saskaņā ar eksperta sastādīto tāmi atjaunošanas remonta celtniecības darbu izmaksas ir 1435,59 EUR.

Prasītājai ir radušās arī izmaksas, kas saistītas ar ekspertīzes veikšanu 179,59 EUR.

Prasītāja kopš 2011.gada sākuma ir atradusies stresa situācijā un ir izjutusi diskomfortu, jo bija nepieciešams risināt radušos situāciju, tādējādi visa šī situācija prasītājai radījusi morālas ciešanas. Prasītājai radušies pārdzīvojumi sakarā ar dzīvokļa īpašumam radītajiem bojājumiem. Prasītāja šo morālo kaitējumu novērtē 426,86 EUR apmērā.

Tāpat prasītājai ir radušies izdevumi, kas saistīti ar juridisko konsultāciju saņemšanu AS lombards /Nosaukums C/ 156,52 EUR (110 LVL), pasta izdevumi brīdinājuma nogādāšanai 15,52 EUR (10,91 LVL), kopēšanas izdevumi 1,07 EUR (0,75 LVL), dokumentu kopiju notariālu apliecināšanu 13,33 EUR (9,37 LVL), juridiskie pakalpojumi pie zvērinātas notāres Inetas Bulānes 37,78 EUR (26,55 LVL), kopā 224,22 EUR.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1635.panta pirmo un otro daļu, 1779.pantu.

2011.gada 8.jūlijā tiesā saņemti SIA /Nosaukums A/ rakstveida paskaidrojumi par prasību, kuros norādīts, ka prasību neatzīst, paskaidro, ka laika posmā no 2011.gada janvāra līdz februārim atbildētājas darbinieki un SIA /Nosaukums D/ sakarā ar iedzīvotāju iesniegumiem veikuši mājas /adrese/, jumta tīrīšanu no sniega un ledus. No 2007.gada atbildētāja vairākkārt piedāvājusi DzĪB /Nosaukums B/ apstiprināt ēkas jumta profilaktisko un kapitālo remontu veikšanu, taču līdz 2010.gada septembrim lēmumu par jumta kapitālo remontu veikšanu nav saņēmusi. Sakarā ar to, ka prasības pieteikumā norādītajā periodā neparedzētas dabiskās ietekmes rezultātā vienlaicīgi bija appludināti vairāki dzīvokļi, atbildētājas tehniskie speciālisti uzreiz nav varējuši pārbaudīt visus appludināšanas faktus. Pēc masveida appludināšanas faktiem 2010/2011 ziemas sezonā un dzīvokļu īpašnieku iesniegumu saņemšanas atbildētāja vēlreiz lūgusi DzĪB /Nosaukums B/ risināt jautājumu par jumta remonta finansēšanu.

2014.gada 9.maijā tiesā saņemti atbildētājas biedrības /Nosaukums B/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst, jo prasītāja nav biedrības biedrs un starp prasītāju un biedrību nepastāv saistība, lai prasītu zaudējumu atlīdzību. Līgumu par nekustamā īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu prasītāja noslēgusi ar SIA /Nosaukums A/.

Tiesas sēdē prasītāja uzturēja prasību daļā pret atbildētāju SIA /Nosaukums A/ uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata. Atteicās no prasības daļā pret biedrību /Nosaukums B/, par ko parakstījās pielikumā pie tiesas sēdes protokola.

Tiesas sēdē atbildētājas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotais pārstāvis prasību neatzina. Paskaidroja, ka apsaimniekošanas darbus veic abi atbildētāji kopā. Starp atbildētāju un biedrību /Nosaukums B/ ir noslēgts līgums, kas nosaka kārtību kādā biedrība īsteno apsaimniekošanas funkcijas, dodot atbildētājam uzdevumus. SIA /Nosaukums A/ ir informējusi biedrību par nepieciešamajiem remontiem. Remontdarbu veikšanai ir nepieciešams dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums. Norādīja, ka nesaņemot uzdevumu un finansējumu no biedrības, atbildētājai veikt remontdarbus nav iespējams. Uzskata, ka

zaudējumi nav pierādīti, tam nav iesniegti attiecīgi dokumenti un prasītāja dzīvoklī remontu nav veikusi.

Tiesas sēdē atbildētājas biedrības /Nosaukums B/ pilnvarotais pārstāvis prasību neatzina, paskaidroja, ka strīds risināms tikai starp prasītāju un SIA /Nosaukums A/. Prasītāja nav biedrības biedrs.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi prasītājas un atbildētāju pārstāvja paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 1.punktā noteikts, ka prasītājs ir tiesīgs pilnīgi vai daļēji atteikties no prasības. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Prasītāja tiesas sēdē atteicās no prasības daļā pret atbildētāju DzĪB /Nosaukums B/.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir izmantojusi savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības, kas ir pietiekams pamats tiesvedības izbeigšanai šajā prasības daļā.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir nekustamā īpašuma /adrese/, īpašniece.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka ēkas /adrese/, apsaimniekotāja ir SIA /Nosaukums A/.

2005.gada 5.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju SIA /Nosaukums A/ noslēgts Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums.

2007.gada 16.aprīlī starp SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ noslēgts nekustamā īpašuma /adrese/ un /adrese/, apkalpošanas un apsaimniekošanas līgums.

Lietā nav strīda par to, ka ir notikusi prasītājai piederošā dzīvokļa appludināšana.

2011.gada 10.janvārī atbildētāja SIA /Nosaukums A/ ir sastādījusi apsekošanas aktu, kurā konstatēts, ka laika posmā no 30.12.2010. līdz 03.01.2011. ir notikusi dzīvokļa /adrese/, griestu un sienas appludināšana. Appludināšanas iemesls: karnīzu segumu apledojums un bojājums. Jumta seguma remonts veikts savlaicīgi, bet 2010.gada jumta remonta tāmē karnīzu remontdarbi nebija paredzēti un tāpēc nebija izpildīti.

No lietas materiāliem pievienotā Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperta /pers. E/ 2011.gada 9.februāra atzinuma Nr.29 izriet, ka apsekojot dzīvokli Nr./numurs/, /adrese/, konstatēts, ka sniega kušanas rezultātā virtuves ārējā sienā un griestu pārsegumā sniega kušanas rezultātā izveidojies ūdens no joslas dzegas nokļūst uz lāstekas skārda, āra temperatūrai pazeminoties, tas sasalst, veidojot lāstekas. Atkušņa laikā ūdens caursūcas caur ārējo sienu konstrukcijām un joslas dzegu un nokļūst uz istabu sienu, griestu un logu ailu iekšējām virsmām. Ūdens caursūkšanos sekmēja karnīzes skārda seguma bojājumi un tā hidroizolācijas trūkums. Sāls nogulsnējumu griestu un sienu virsmā forma un raksturs norāda uz paaugstināta mitruma ilgstošu iedarbību, ne mazāk kā gadu.

Izvērtējot dzīvokļa piemērotību turpmākai izmantošanai, būveksperts sastādījis tāmi, no kuras izriet, ka izmaksas bojājumu novēršanai kopsummā ir 1435,59 EUR.

Starp pusēm pastāv strīds par to – vai atbildētāja SIA /Nosaukums A/ kā ēkas /adrese/, apsaimniekotāja, ir pieļāvusi bezdarbību un nav veikusi savus ar 2005.gada 5.oktobra dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu uzņemtos pienākumus, vai prasītājai ir radušies zaudējumi prasības pieteikumā norādītajā apmērā un vai atbildētājai ir pienākums tos atlīdzināt.

Lietas materiālos atrodas akts par objekta /adrese/, jumta tīrīšanu no sniega un ledus 2011.gada 6.janvārī.

No 2011.gada 14.janvāra akta redzams, ka objektā /adrese/, ir veikta ūdens notekcaurules atjaunošana.

No 2005.gada 1.aprīļa akta par nekustamā īpašuma /adrese/ apsekošanu, kas ir 2007.gada 16.aprīlī starp SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ noslēgtā līguma pielikums Nr.1, redzams, ka jumta tehniskais stāvoklis neatbilst Latvijas Būvnormatīviem, un piezīmēs norādīts, ka jāveic jumta seguma maiņa. tādējādi secināms, ka SIA /Nosaukums A/ bija zināms par apsaimniekošanā esošās ēkas jumta slikto stāvokli.

No 2008.gada 3.oktobra Akta par /adrese/,/adrese/, jumta elementu un segumu remontu darbu izpildīšanu izriet, ka ir veikti atsevišķi jumta remontdarbi, tajā skaitā arī karnīzes remonts. Darbi veikti pamatojoties uz 2008.gada 5.septembrī starp SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ noslēgto līgumu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi atbildētājas apgalvojumam, ka SIA /Nosaukums A/ ir vairākkārt informējusi biedrību par nepieciešamajiem jumta remontdarbiem un tos nav bijis iespējams veikt, jo nav saņemts biedrības uzdevums.

Atbilstoši 2007.gada 16.aprīlī starp SIA /Nosaukums A/ un DzĪB /Nosaukums B/ noslēgtā apsaimniekošanas līguma 2.1.punktu SIA /Nosaukums A/ apņēmusies apkalpot un apsaimniekot ēkas un uzturēt tās Latvijas Republikas normatīvajos aktos un līgumā noteiktā sanitārtehniskā kārtībā, veicot nepārtrauktu ēku un tām piederīgo iekārtu un komunikāciju sistēmu uzraudzību un, saskaņojot ar /Nosaukums B/ padomi veikt ēku un tām piederīgo iekārtu un komunikāciju sistēmu profilaktiskos un remontdarbus. Līguma 2.4.punktā noteikts, ka SIA /Nosaukums A/ katru gadu līdz 1.novembrim iesniegt /Nosaukums B/ padomē izskatīšanai un saskaņošanai ēkām nepieciešamo un uz nākošo gadu ieplānoto profilaktisko un remontdarbu sarakstu pa mēnešiem, pievienojot šo darbu tāmes. Ar līguma 2.7.punktu SIA /Nosaukums A/ apņēmusies ar tās darbinieku starpniecību nodrošināt nepārtrauktu ēku un tām piederīgo iekārtu un komunikāciju sistēmu tehnisko uzraudzību un savlaicīgi (ne vēlāk kā 10 dienu laikā) ziņot /Nosaukums B/ padomē par ēkām un tām piederīgajām iekārtām un komunikāciju sistēmām nepieciešamajiem remontdarbiem, kas nav ieplānoti.

2005.gada 5.oktobra Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma 5.1.2.punktā atbildētāja ir uzņēmusies pienākumu nodrošināt dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pienācīgu un savlaicīgu apkopšanu, 5.1.3.punktā apņēmusies nodrošināt dzīvojamās mājas būvelementu apsekošanu un savlaicīgi novērst konstatēto bojāšanos, savukārt 5.1.4.punkts paredz SIA /Nosaukums A/ pienākumu veikt un organizēt dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas (tajā skaitā – funkcionāli ar māju saistīto ēku un būvju) kārtējos un ārkārtas remontus.

Atbilstoši „Dzīvokļa īpašuma likuma" 4.panta pirmajai daļai ēkas jumts ir atzīstams par kopīpašumā esošu ēkas daļu.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 2.panta pirmās daļas 1.punktu, šā likuma mērķis ir nodrošināt dzīvojamo māju ekspluatāciju un uzturēšanu (fizisku saglabāšanu visā to ekspluatācijas laikā) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, saskaņā ar 6.panta otrās daļas 1.punktu obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ir arī dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, kā arī 16.panta pirmā daļa noteic, ka pārvaldnieks ir atbildīgs dzīvojamās mājas īpašniekam par viņam dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi saskaņā ar šā likuma, Civillikuma un noslēgtā pārvaldīšanas līguma noteikumiem.

Tādējādi viens no SIA /Nosaukums A/ kompetencē ietilpstošajiem uzdevumiem cita starpā bija nodrošināt ēkas jumta tehnisko stāvokli, tātad nodrošināt, lai tas spētu nodrošināt tam paredzēto funkciju - aizsargāt ēku no nokrišņiem u.c ārējiem apstākļiem.

Tiesas ieskatā atbildētājas iebildumi neatbrīvo atbildētāju izpildīt savus apsaimniekotāja pienākumus, kas ietver ne tikai aktuālos ēkas apsaimniekošanas un uzturēšanas pienākumu izpildi, bet arī ēkas uzturēšanai nepieciešamo darbu iepriekšēju paredzēšanu un plānošanu, ko tai uzliek mājas pārvaldīšanas līgumi un normatīvie akti, jo saskaņā ar Civillikuma 1587. panta tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesas ieskatā ēkas apsaimniekotājam, uzņemoties apsaimniekotāja pienākums, bija zināms un saprotams, ka ēkas nepienācīga apsaimniekošana var radīt zaudējumus dzīvokļu īpašniekiem un/vai trešajām personām.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja nav pildījusi savus pienākumus, kas izriet no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma, līdz ar ko ir vainojama zaudējumu nodarīšanā. Nepienācīga līgumsaistību izpilde, tātad prettiesiska darbība, konkrētā gadījumā – bezdarbība, pastāv tiešā cēloņsakarībā ar applūšanas faktu, kas ir tiešais zaudējumu rašanās cēlonis.

Civillikuma 1775.pantā noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Tomēr zaudējumu atlīdzības prasību apmierināšanai nepieciešams iegūt pierādījumus, kas apstiprina noteiktu priekšnosacījumu pastāvēšanu. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008. gada 2. aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-143 norādīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv trīs priekšnoteikumi: tiesību aizskārēja neatļauta darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no ievainojamības viedokļa, zaudējumu esamība, cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Civillikuma 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus 1435,59 EUR, apmēru pamatojot ar eksperta sastādīto tāmi.

Civillikuma 1772. pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu - tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Savukārt Civillikuma 1786. pants nosaka, ka novērtējot zaudējumus, jāievēro nevien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pamețums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa. Atbilstoši šai likuma normai, zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība.

Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperts /pers. E/ 2011.gada 9.februāra atzinumā Nr.29, izvērtējot dzīvokļa piemērotību turpmākai izmantošanai, sastādījis tāmi, no kuras izriet, ka prasītājai piederošā dzīvokļa bojājumu novēršanai remonta darbu izmaksas kopsummā ir 1435,59 EUR.

Tiesa secina, ka tāmē iekļautie darbi attiecas uz bojātās telpas remontu. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka tāmē būtu iekļauti sadārdzināti materiāli vai citas izmaksas, kuras neattiecas uz appludināšanas seku novēršanu. Atbildētāja tāmi nav apstrīdējusi, nav arī iesniegusi pierādījumus, ka atjaunošanas izdevumi, un līdz ar to arī zaudējums, būtu mazāki nekā aprēķināts. Nav arī iesniegti pierādījumi, ka zaudējumi būtu atlīdzināti.

Ievērojot lietas materiālos esošo būvprakses sertifikātu kopijās norādītās ziņas, tiesai nerodas šaubas par /pers. E/ kompetenci veikt dzīvokļa īpašuma tehnisko apsekošanu, kā arī sastādīt tāmi remontdarbu veikšanai.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi tai radušos zaudējumu apmēru, līdz ar ko ir pamats piedzīt no SIA /Nosaukums A/ par labu prasītājai zaudējumus 1435,59 EUR apmērā.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas morālā kaitējuma atlīdzību 426,86 EUR apmērā.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Prasītāja viņai nodarīto morālo kaitējumu ir motivējusi ar to, ka viņai sakarā ar dzīvokļa īpašumam radītajiem bojājumiem radās pārdzīvojumi, prasītāja atradusies stresa situācijā un ir izjutusi diskomfortu, jo ir spiesta dzīvot bojātā telpā, ir spiesta risināt radušos situāciju.

Vadoties no loģikas un dzīvē gūtiem novērojumiem, tiesa tic, ka pie apstākļiem, kad prasītājai jādzīvo bojātā īpašumā, minētais rada viņai papildus negatīvas emocijas, diskomfortu un neērtības, par ko viņai pienākas kompensācija.

Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā Civillikuma 5.pantu, kur noteikts, ka gadījumos, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkarībā no svarīgiem iemesliem, tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā arī to, ka kompensācijai jāpilda trīs galvenās funkcijas: taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju – lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē, un samierināšanas funkciju – cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas spēju dot šādu atlīdzību. Tiesa atzīst, ka taisnīga un saprātīga būs kompensācija 100 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Ceļot prasību tiesā, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 234,03 EUR (164,48 LVL) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (3,30 LVL).

Ņemot vērā to, ka prasība tiek apmierināta daļā par 1535,59 EUR (1079,22 LVL) piedziņu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai daļai 216,25 EUR (151,98LVL) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (3,30 LVL), kopā 220,95 EUR ((155,28 LVL)

Prasītāja lūgusi piedzīt ekspertīzes izmaksas 173,59 EUR apmērā.

Lietai pievienots izdevumus apliecinošs maksājumu uzdevums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – atlīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā. Izvērtējot iesniegto rakstveida pierādījumu attiecināmību uz konkrēto prasību, tiesa konstatē, ka eksperta atzinums, kā rakstveida pierādījums, attiecas uz konkrēto strīdu un līdz ar to minēti izdevumi ir piedzenami no atbildētājas.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar juridisko konsultāciju saņemšanu AS lombards /Nosaukums C/ 156,52 EUR, pasta izdevumus brīdinājuma nogādāšanai 15,52 EUR, kopēšanas izdevumus 1,07 EUR, izdevumus par dokumentu kopiju notariālu apliecināšanu 13,33 EUR, izdevumus par juridiskiem pakalpojumi pie zvērinātas notāres Inetas Bulānes 37,78 EUR (26,55 LVL), kopā 224,22 EUR.

Tiesa uzskata, ka nav pamata piedzīt no atbildētājas minētos tiesāšanās izdevumus, jo tie nav atzīstami par tiesāšanās izdevumiem Civilprocesa likuma 33.panta izpratnē. Turklāt nav saprotama to attiecināmība uz konkrēto lietu.

Izdevumu par juridiskiem pakalpojumiem atlīdzināšana notiek saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu. Konkrētajā lietā juridisko pakalpojumu kvīti prasītājai nav izrakstījis ne zvērināts advokāts, ne zvērinātu advokātu birojs. Čeks par juridiskajiem pakalpojumiem ir izrakstīts lombardā /Nosaukums C/

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 1435,59 EUR, morālā kaitējuma atlīdzības kompensāciju 100 EUR un tiesāšanās izdevumus 389,84 EUR, kopā 1925,43 EUR (viens tūkstotis deviņi simti divdesmit pieci eiro un 43 centi).

Noraidīt prasību daļā par morālā kaitējuma atlīdzības 326,86 EUR apmērā un tiesāšanās izdevumu 224,22 EUR apmērā piedziņu.

Izbeigt tiesvedību daļā pret atbildētāju DzĪB /nosaukums/

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var 20 dienu laikā pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētā.

Pilna sprieduma sastādīšanai noteikts datums – 2015.gada 17.marts.

Pilna sprieduma teksts sastādīts 2015.gada 8.aprīlī.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) I.Rubina